

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10CoPr/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917204498
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5917204498.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a členov senátu - sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu - Prima banka Slovensko, a.s., Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, v zastúpení právne - SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., Štefánikova č. 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, proti žalovanej: JUDr. Y. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. č. XXXX/XX, XXX XX Y., v zastúpení právne - JUDr. Zuzana Hudzíkova, advokátka so sídlom A. I. č. XX, XXX XX Y., o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru zo dňa 21.06.2017, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 9Cpr/10/2017-116 zo dňa 19.03.2018 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok, č.k. 9Cpr/10/2017-119 zo dňa 16.04.2018, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výrokoch, v ktorých súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu a priznal žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.
N e d o t ý k a sa rozsudku vo zvyšnej časti.
Žalovanej p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie (ďalej len „okresný súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru založeného pracovnou zmluvou zo dňa 29.12.1995 medzi žalobcom ako zamestnávateľom a žalovanou ako zamestnankyňou, ktoré žalovaná oznámila žalobcovi listom zo dňa 21.06.2017. Návrh žalobcu na prerušenie konania súd v celom rozsahu zamietol. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100 % a uložil povinnosť žalobcovi tieto jej zaplatiť vo výške určenej samostatným uznesením . Uznesením č.k. 9Cpr/10/2017-119 zo dňa 16. apríla 2018 okresný súd doplnil rozsudok o ďalší výrok, ktorým návrh žalovanej na spojenie vecí v celom rozsahu zamietol.

2. Svoje skutkové a právne závery v spore súd vyvodil z vykonaného dokazovania, po oboznámení sa s obsahom listinných dôkazov založených v súdnom spise, s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp.zn. 11Cpr/11/2017, vychádzal aj zo skutkových tvrdení žalobcu a žalovanej. Vyhodnotil za nesporne preukázané, že dňa 21.06.2017 doručila žalovaná žalobcovi okamžité skončenie pracovného pomeru podľa § 69 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, ktorý vznikol na základe pracovnej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 29.12.1995. Dôvod okamžitého skončenia pracovného pomeru žalovaná vymedzila tým, že napriek dohodnutému výplatnému termínu vždy 11. deň v kalendárnom mesiaci, ani do 15 dní po uplynutí tohto výplatného termínu žalobca jej nevyplatil náhradu mzdy za apríl 2017. Medzi žalobcom a žalobkyňou v opačnom procesnom postavení prebiehal spor na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 14Cpr/3/2013 o neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 14.11.2012 danou zamestnávateľom žalovanej (zamestnankyni) právoplatne skončený rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353

zo dňa 28.02.2017 (právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudol 06.04.2017), ktorý zmenil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 14Cpr/3/2013-112 zo dňa 24.03.2016 a určil neplatnosť výpovede danej zamestnávateľom zamestnankyni listom zo dňa 14.11.2012. Voči rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 podal dovolanie zamestnávateľ, v aktuálnom spore žalobca, v predmetnom dovolaní návrh podľa § 444 ods. 1 a 2 CSP neuplatnil, táto skutočnosť vyplynula aj z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu.

3. Žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu o skončení pracovného pomeru podľa § 77 Zákonníka práce hodnotil súd podľa § 137 písm. d) CSP za žalobu o určenie právnej skutočnosti, nestotožnil sa s námietkou právnej zástupkyne žalovanej, že na určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru nemá žalobca naliehavý právny záujem z pohľadu § 137 písm. c) CSP. Pokiaľ žalobca jediný dôvod neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru danej mu zo strany žalovanej vzhliadol v skutočnosti, že pracovný pomer medzi nimi mal skončiť už na základe výpovede zo dňa 14.11.2012 ku dňu 31.03.2013, s jeho argumentáciou sa súd nestotožnil. Konštatoval, že platnosť tejto výpovede bola predmetom prieskumu na Okresnom súde Žilina v konaní vedenom pod sp.zn. 14Cpr/3/2013, v ktorom rozhodujúc o odvolaní Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017 v rámci zmeny rozsudku okresného súdu určil neplatnosť výpovede danej žalobkyni (v aktuálnom spore žalovanej) listom žalovaného (v aktuálnom spore žalobcu) zo dňa 14.11.2012. Predmetný rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť, výrok právoplatného rozsudku Krajského súdu v Žiline je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnymi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku (§ 228 CSP). Podaním dovolania - ako mimoriadneho opravného prostriedku sa zo zákona neodkladá právoplatnosť ani vykonateľnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia. Okresný súd neakceptoval návrh žalobcu na prerušenie konania do skončenia odvolacieho konania (tento jeho návrh v súlade s § 162 ods. 3 CSP v samostatnom výroku meritórneho rozsudku zamietol) bol názoru, že podstatná otázka pre aktuálne súdenú vec bola vyriešená právoplatným rozsudkom, tak podmienky prezumované v § 164 CSP, t.j. že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu naplnené neboli. V tejto súvislosti okresný súd odkázal aj na právny záver NS SR v uznesení sp.zn. 2Obo47/2012 zo dňa 27.08.2012, z ktorého aj vychádzal. Okresný súd dodal, že pokiaľ mal žalobca v úmysle oddialiť účinky právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, mohol spolu s dovolaním podať návrh na odklad jeho právoplatnosti a vykonateľnosti v zmysle § 444 ods. 1 a 2 CSP, čo však, ako to vyplýva z jeho vyjadrenia zo dňa 25.01.2018, neučinil. Z uvedeného dôvodu pri absentovaní iných dôvodov neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru súd, vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaná nijakým spôsobom nespochybnila, žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Dopĺňacím uznesením č.k. 9Cpr/10/2017-119 zo dňa 16.04.2018 okresný súd svoj rozsudok doplnil o ďalší výrok, ktorým návrh žalovanej na spojenie vecí v celom rozsahu zamietol. Žalovaná návrh na spojenie vecí 9Cpr/10/2017 a 10Cpr/11/2017 nijakým spôsobom neodôvodnila. Navyše, napriek tomu, že sa obidva spory týkajú totožných strán, nebola pre spojenie vecí naplnená podmienka hospodárnosti konania..

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Vo všetkých výrokoch sa domáhal zrušenia rozsudku a žiadal vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie.

6. Ako v konaní pred okresným súdom aj v odvolaní opakovane namietal neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru daného mu žalovanou listom zo dňa 21.06.2017 pre nevyplatenie náhrady mzdy za mesiac apríl 2017. Tvrdí, že pracovný pomer žalovanej už skončil skôr, pretože listom zo dňa 14.11.2012 žalovanej bola ním daná výpoveď v zmysle § 63 ods. 1 písm. a) Zákonníka práce (v dôsledku premiestnenia právneho odboru ako časti zamestnávateľa zo Žiliny do Bratislavy), žalobu žalovanej o určenie neplatnosti výpovede Okresný súd Žilina trikrát zamietol, Krajský súd v Žiline napokon v poradí tretie rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej žalobe vyhovel z dôvodu nesplnenia tzv. ponukovej povinnosti zamestnávateľa v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Proti pozmeňujúcemu rozhodnutiu odvolacieho súdu on (odvolateľ) podal dovolanie, v ktorom žiadal dovolací súd, aby sa vyjadril (okrem iného) k otázke, či bol povinný ponúknuť žalovanej voľné pracovné miesto v Bratislave, teda mimo dohodnutého miesta výkonu práce. V súlade s princípom hospodárnosti konania navrhol súd, aby konanie v aktuálnej veci v zmysle § 164 CSP prerušil až do skončenia konania o jeho dovolaní podanom proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 28.02.2017 č.k. 5CoPr/4/2016-353, pretože dovolací prieskum bude mať podľa jeho názoru nepochybné význam

pre rozhodnutie súdu aj v aktuálne prejednávanom spore. Odvolateľ zdôraznil, že v čase podania dovolania nebola definitívne vyriešená otázka, či je zamestnávateľ povinný ponúknuť zamestnancovi voľnú pracovnú pozíciu mimo dohodnutého miesta výkonu práce. Túto právnu otázku medzičasom Najvyšší súd SR judikoval v rozsudku sp.zn. 8Cdo 132/2016 zo dňa 25.09.2017, 8Cdo 133/2016, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR pod číslom 18/2018 v jeho prospech, preto sa dôvodne domnieva, že jeho dovolanie bude úspešné a dovolací súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline zmení tak, že zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí. To by znamenalo, že on (odvolateľ, zároveň žalobca) skončil pracovný pomer so žalobkyňou platne už výpoveďou zo dňa 14.11.2012, teda žalovaná v čase okamžitého skončenia pracovného pomeru nebola jeho zamestnankyňou.

7. Odvolateľ vytýkal súdu zamietnutie jeho návrhu na prerušenie konania z dôvodu, že predbežná otázka bola vyriešená právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, v dôsledku čoho nemožno konštatovať naplnenie podmienok prezumované v § 164 CSP. S poukazom na skutkové a právne okolnosti prípadu niet pochyb o tom podľa odvolateľa, že bez posúdenia platnosti predchádzajúcej výpovede dovolacím súdom nemožno spravodlivo prejednať a rozhodnúť ani aktuálny spor. Zamietnutie jeho návrhu na prerušenie konania následne negatívne ovplyvnilo aj rozhodnutie vo veci samej. Tým, že súd rozhodol meritórne bez toho, aby vyčkal na rozhodnutie o dovolaní, konal predčasne a v rozpore s jeho základným právom na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Na uvedenom nič nemení ani súdom akcentovaná možnosť podať návrh na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia podľa § 444 CSP, keďže predpoklady povolenia odkladu neboli u žalobcu naplnené, nešlo o rozhodnutie, ktoré ukladá povinnosť plniť, rovnako zjavne absentovali dôvody hodné osobitného zreteľa.

8. Žalovaná v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiada potvrdenie rozsudku okresného súdu pre vecnú správnosť. S odvolacím dôvodom žalobcu nesúhlasí. Žalobca sústavne poukazuje na zmenu právoplatného a vykonateľného rozsudku Krajského súdu v Žiline na základe jeho dovolania tak, ako keby to bola v súdnej praxi bežná, ba až samozrejímavá vec. Dovolací súd tak ako môže rozhodnúť spôsobom, ktorý opisuje žalobca vo svojom odvolaní, môže rozhodnúť aj opačne, t.j. jeho dovolanie odmietnuť, prípadne zamietnuť, keďže podľa doterajšej súdnej praxe dovolanie stále predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných súdnych rozhodnutí a je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov. Judikát o ktorý strana žalobcu opiera svoje odvolanie a tiež už skôr podané dovolanie, rieši úplne inú právnu otázku (z hľadiska splnenia ponukovej povinnosti zamestnávateľa podľa § 63 ods. 2 ZP je významné len to, že zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce - z uvedeného ustanovenia nie je možné vyvodiť, že by bol zamestnávateľ povinný ponúknuť zamestnancovi aj pracovné miesto, ktoré je mimo dohodnutého miesta výkonu práce), než aká bola predmetom sporového konania na Okresnom súde v Žiline a o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté rozsudkom Krajského súdu v Žiline (zamestnávateľ si nespĺnil voči zamestnankyni ponukovú povinnosť v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia Zákonníka práce, keď tá preukázala v súdnom konaní, že v čase dania výpovede existovalo u zamestnávateľa pre ňu vhodné pracovné miesto v dohodnutom mieste výkonu práce).

9. S poukazom na právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 14Cpr/3/2013 sa žalovaná stotožňuje s názorom okresného súdu a s jeho konštatáciou, že neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tomto (aktuálnom) sporovom konaní. Nie je preto žiaden právny dôvod na to, aby súd nepokračoval v aktuálnom spore. Žalobca na jednej strane poukazuje na povinnosť súdu konať hospodárne a efektívne, prejednať vec čo najrýchlejšie a bez zbytočného zaťažovania strán sporu, avšak reálne, účelovými podaniami a úkonmi skôr znemožňuje konajúcemu súdu postupovať v súlade so skôr uvedenými princípmi súdneho konania. Za rozhodujúce hľadisko označuje žalobca princíp hospodárnosti, ona však poukazuje na uznesenie Veľkého senátu Najvyššieho súdu SR z 21.03.2018 sp.zn. 1 V Cdo 1/2018, podľa ktorého „princíp procesnej ekonomie nemôže prevážiť nad princípom spravodlivosti, t.j. spravodlivého usporiadania vecí sporových strán“. Súd prvej inštancie v tomto zmysle konal a rozhodol. Strana žalobcu svojím konaním opakovane odmieta rešpektovať právoplatný a vykonateľný rozsudok Krajského súdu v Žiline, ktorý podľa § 228 ods. 1 CSP je záväzný pre oboch účastníkov konania, ako to konštatoval aj okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca tak popiera jej právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny

proces zaručený jej v čl. 46 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

10. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podala na to oprávnená strana sporu v zákonom stanovenej lehote proti rozsudku, ktorému je odvolanie prípustné, postupom podľa § 219 ods. 3 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP (bez nariadenia odvolacieho pojednávania) potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutých výrokoch pre vecnú správnosť podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Nedotýkal sa výroku rozsudku odvolaním nenapadnutom - zamietnutie návrhu žalovanej na spojenie vecí.

11. Krajský súd vyhodnotil odvolanie žalobcu za nedôvodné.

12. Ako vyplýva z obsahu odvolania žalobcu, všetky ním vznesené odvolacie argumentácie boli vyriešené a zodpovedané súdom prvej inštancie v odôvodnení rozsudku. Okresný súd podrobne vyargumentoval aj rozhodujúce súvislosti, ktoré viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania, všetky argumentácie odvolateľa v odvolaní už v meritórnom rozsudku okresný súd vyčerpávajúco zodpovedal a spor účastníkov uzavrel v súlade s právom.

13. Aj ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu o podanom odvolaní žalobcu bolo nepochybné, že právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017 bola určená neplatnosť výpovede danej žalobcom žalovanej z pracovného pomeru, teda, že žalobca skončil pracovný pomer so žalobkyňou výpoveďou zo dňa 14.11.2012 neplatne.

14. Hoc žalobca proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017 podal dovolanie, v súlade s názorom okresného súdu aj odvolací súd konštatuje, že podanie dovolania nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť dovolateľom napádaného rozhodnutia. Platí totiž zachovanie princípu právnej istoty strán v existenciu právoplatného rozhodnutia v ich veci. To znamená, že právoplatným a vykonateľným rozsudkom Krajského súdu v Žiline bola vyslovená neplatnosť výpovede, neplatnosť skončenia pracovného pomeru žalobcom so žalovanou výpoveďou zo dňa 14.11.2012 a ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu v aktuálnom spore bolo skutkovo a právne významné vzhľadom na skutkové vymedzenie konkrétneho dôvodu neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru žalobcom, že pracovný pomer žalovanej ku dňu dania okamžitého skončenia pracovného pomeru so zamestnávateľom trval a existoval.

15. Pokiaľ by žalobca chcel dosiahnuť odloženie vykonateľnosti alebo právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, nič mu nebránilo uplatniť si návrh postupom podľa § 444 Civilného sporového poriadku, teda nič mu nebránilo, aby si uplatnil návrh na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 5CoPr/4/2016-353 zo dňa 28.02.2017, takýto návrh však žalobca preukázateľne ani neuplatnil.

16. Domnienka žalobcu, že jeho dovolanie bude úspešné, je zatiaľ v rovine hypotetickej, keďže prípustnosť a vecnú opodstatnenosť dovolania môže konštatovať jedine odvolací súd vo svojom rozhodnutí o dovolaní žalobcu, o ktorom ku dňu rozhodovania krajského súdu rozhodnuté nebolo. Všetky argumentácie súdu prvého stupňa, ktorým podložil zamietnutie návrhu žalobcu na prerušenie konania majú oporu v aplikovaných procesných ustanoveniach a v individualite prejednávanej veci. Ani odvolací súd nezistil existenciu podmienok (obligatórne, fakultatívne) pre prerušenie konania v aktuálne posudzovanej veci.

17. V súvisiacom výroku o náhrade trov prvoinštančného konania okresný súd vychádzajúc zo zásady úspechu/neúspechu strán v spore, aplikáciou ustanovenia § 255 ods. 1 CSP správne priznal žalovanej - úspešnej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % voči žalobcovi.

18. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, úspešnou stranou bola žalovaná. Z tohto dôvodu odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Dodáva, že podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov odvolacieho konania súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie z dôvodov vymedzených v § 420 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody), čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených väd. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia uznesenia v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa § 429 ods. 1 CSP neplatí v prípadoch vymedzených v § 429 ods. 2 CSP.